

Noorweg

**“PÅ YTTERSIDA AV HVERDAGEN FINNES EN SKATT” – SJUR NESHEIM, KLATRELIV
VRIJ VERTAALD: VOORBIJ HET DAGELIJKS LEVEN LIGT EEN SCHAT. EN DIE SCHATTEN
ZOCHE IK OP. OM MIJN STUDIES TE BEËINDIGEN EN MIJN THESIS TE SCHRIJVEN TROK IK
NAAR HET PRACHTIGE NOORWEGEN. VELE MENSEN DENKEN DAARBIJ DIRECT AAN KOUDE
DONKERE DAGEN.
IK DACHT VOORAL AAN VEEL SNEEUW, IJS EN ROTSSEN... WAT IK ER OOK VOND!**

Mijn thuishaven voor negen maanden was Trondheim. Gelegen in midden-Noorwegen (provincie Sør-Trøndelag) vormde het de perfecte uitvalsbasis voor weekendjes tourskiën en ijsklimmen.

Twee uur ten zuiden van Trondheim ligt het kleine Oppdal, een wintersportstadje met zelfs enkele skiliften (een uitzondering in Noorwegen). Wat verder in de Drivdalenvallei vind je er een hoop ijslijnen die zich al eind oktober beginnen te vormen. Sommige zijn slechts een touwlengte lang en vlakbij de straat, andere een drietal lengtes, met een heus alpien karakter. De toon voor een goede winter was gezet!

Er valt in Noorwegen echter meer te doen dan ijsklimmen. Meer naar het zuiden vind je, te midden het behoorlijk vlakke terrein van Dovrefjell, de prachtige Snøhetta. Doordat hij hoog boven omliggende heuvels uitsteekt werd hij in de jaren 1800 foutief gezien als de hoogste berg van Noorwegen.

De overschrijding van oost naar west is in de zomer een klassieke rots-route, in de winter is de beklimming een echte uitdaging!

Toen ik er met Mia en Sigmund aankwam was het kleine weggetje tot in Snøheim, een verzameling kleine hutjes aan de voet van de berg, afgesloten. Er stond ons een 15 kilometer lange skitocht over vals-plat terrein te wachten, bij temperaturen rond de -27°C.

Onder een stralende sterrenhemel sloegen we ons tentje op bij de hutjes – die uiteraard allemaal gesloten waren. Je weet dat het echt koud is wanneer je blij bent dat de wekker al om 4uur 's morgens afgaat en je jezelf warm mag gaan lopen. Wat volgde was een prachtige dag heerlijk traverseren, enkele mixed lengtes en een prachtige zonsondergang bij het afdalen.

Wint en winter in

TEKST EN FOTOS:
NELSON NEIRINCK

In het machtige Jotunheimen ging ik met drie vrienden voor de echte hoogste berg in Noorwegen, de Galdhøpiggen. Alweer besloten we om een zomerse klassieker een winters tintje te geven en deden we de overschrijding van de meer dan 10 toppen (topjes) rond de Svelnosbreen-gletsjer. Deze tocht brengt je via makkelijke graten en minder vanzelfsprekende stukken mixed tot op de top van de koning van de Noorse bergen. Alweer een lange en koude tocht, maar de omgeving is er zo mooi en verlaten dat je er veel voor over hebt!

Als afsluiter van de winter besloot ik dan met een vriend een uitdaging aan te gaan met Lavåa. Deze 300m hoge waterval met enkele vijfde graad lengtes was perfect om de laatste winterenergie er uit te persen en maakte mijn Noors winterverhaaltje af.

Maar niet enkel in de winter kun je klimmen in Noorwegen. In tegenstelling tot wat velen denken vind je wel degelijk behaakte sportklimmassieven in Noorwegen. Vlakbij Trondheim is er het befaamde massief 'Hell'. Met een hoop korte, maar krachtige routes van de zevende graad en enkele achtste-graad routes een erg leuke plaats om na een drukke schooldag eens alles goed kapot te trekken.

En dat is verre van alles wat er te klimmen valt in Noorwegen. De lofoten, Kvaløya, Tromsø... Nog vaak droom ik weg over routes die nog liggen wachten op mij!

Wie meer info wil over klimmen in Noorwegen kan altijd mijn artikels op de MountCoach-blog raadplegen of me via de site een mailtje sturen: www.mountcoach.org

